

ความคาดหวังของผู้เรียนวิชาการจัดการธุรกิจภาพยนตร์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบผสมผสาน

An Expectation of Film Management Students Regarding institute for a Model of Hybrid Instruction

อูรพงศ์ แพทย์คชา

คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อวิเคราะห์ความคาดหวังของผู้เรียนวิชาการจัดการธุรกิจภาพยนตร์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน 2) เพื่อศึกษาแนวทางการเรียนการสอนแบบผสมผสานที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนด้านภาพยนตร์ในอนาคต และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะและทัศนะของผู้เรียนภาพยนตร์ต่อรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานในอนาคต โดยทำการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้เรียนวิชาการจัดการธุรกิจภาพยนตร์ จำนวน 20 คน ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานนั้นสามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนด้านธุรกิจภาพยนตร์ได้ เพราะเป็นรูปแบบที่มีความเป็นอิสระในการเรียนค่อนข้างสูงและทำให้ผู้เรียนได้พูดคุยกับผู้สอนมากขึ้น โดยผู้เรียนมีความคาดหวังว่าการเรียนการสอนแบบผสมผสานในอนาคตต้องมีการวางแผนรูปแบบการเรียนการสอนที่ชัดเจน เพื่อความเหมาะสมของเนื้อหา และควรเพิ่มวิธีการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายมากขึ้นโดยการเชิญบุคลากรด้านภาพยนตร์มาให้ความรู้และแนวคิดในการทำงานด้านภาพยนตร์ นอกจากนี้ควรมีการนำผู้เรียนออกไปศึกษาดูงานด้านการผลิตภาพยนตร์ในสถานที่จริง และควรนำผลงานของผู้เรียนมาจัดเทศกาลภาพยนตร์เพื่อเป็นการแสดงผลงานและศักยภาพของผู้เรียน

คำสำคัญ: การเรียนแบบผสมผสาน, ความคาดหวัง, ภาพยนตร์

Abstract

The objectives of this qualitative research were to 1) analyze the expectations of students on hybrid instruction in the Film Management classes; 2) examine the methods of hybrid instruction utilized in the Film Management classes in the future; and 3) examine the suggestions and the opinion of film learner about hybrid instruction in the Film Management classes in the future. The study was based on the in-depth interviews with 20 students of the Film Management classes. According to the study, it was found that the hybrid instruction is suitable for Film Management classes because it allows students to have more freedom of learning and also more interaction with instructor. The results of student's expectations of the prospective hybrid instruction revealed that it should be planned definitely in order to prepare the suitable contents for students. Moreover, there should be more diversity of teaching

including: inviting the film professional experts to share their experiences and knowledge of film studies with students, making a study trip to observe the process of work of the professional film production teams, and also supporting the film festival in order to present the films produced by students and show the potentiality of them.

Keywords: Hybrid Instruction, Expectation, Film

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้ริเริ่มและสนับสนุนทางวิชาการให้มีการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน (Hybrid Learning) ในปีการศึกษา 2554 อันเป็นการดำเนินการเร็วกว่ากำหนดที่วางแผนไว้ เพื่อแก้ปัญหาวิกฤติน้ำท่วมวิทยาเขตรังสิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพจึงมีประกาศให้มีการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน (Hybrid Learning) ขึ้นในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานนั้นได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน แต่สิ่งท้าทายแรกที่ต้องเผชิญคือจะเริ่มต้นอย่างไร ต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาของการเรียน การตัดสินใจเลือกใช้เทคโนโลยีในการจัดการสอน สิ่งต่าง ๆ ที่ต้องทำความเข้าใจ และการเข้าใจขั้นตอนวิธีการออกแบบระบบการเรียนการสอน จะช่วยให้การคิดวางแผนการสอนของผู้สอนรอบคอบ และมีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ดีทำให้ผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนได้ เพราะรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน มีรูปแบบการใช้อีเลิร์นนิง (E-learning) เข้ามาเกี่ยวข้องและจำเป็นต้องมีการใช้ระบบบริหารจัดการการเรียนรู้ออนไลน์ (Learning Management System) นอกจากนั้น ยังมีการเรียนแบบบรรยาย (Lecture) ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนในอดีตที่ใช้ในการเรียนการสอนมาจนถึงปัจจุบัน ทั้งการเรียนแบบกลุ่มย่อย (Tutorial) และการเรียนแบบมอบหมายงานให้ผู้เรียนไปศึกษาด้วยตนเอง (Assignment) แต่อย่างไรก็ตาม รูปแบบการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ จะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้ออกแบบการสอนสามารถวางแผนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องและเหมาะสมได้ และการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน (Hybrid Instruction) ที่มีการใช้อีเลิร์นนิง (E-learning) นั้นอาจเป็นการผสมผสานของกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ Bersin (2004) ได้ระบุว่า การนำส่วนของอีเลิร์นนิงหรือการเรียนการสอนออนไลน์เข้ามาผสมผสานร่วมด้วยนั้นจะต้องคำนึงถึงการออกแบบและกำหนดกิจกรรม 3 ประการ ได้แก่ 1) การออกแบบและกำหนดกิจกรรมที่เป็นแบบฝึกหัดหรือการทบทวนความรู้ให้แก่ผู้เรียน 2) การออกแบบและกำหนดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaboration) เพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคม และ 3) การออกแบบและกำหนดกิจกรรมการเรียนที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามที่ได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้

จากการศึกษาของ ฐิติยา เนตรวงษ์ (2554) เรื่องการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนร่วมกันแบบผสมผสานและใช้โครงงานเป็นฐานที่ส่งผลต่อการสร้างความรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนร่วมกันแบบผสมผสานและใช้โครงงานเป็นฐานสามารถพัฒนาการสร้างความรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศที่ลงทะเบียนเรียน ระบบการจัดการองค์ความรู้ได้ ดังนั้น เพื่อที่จะปรับและพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน ที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาพยนตร์ในอนาคตได้ เพื่อพัฒนาการสร้างความรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักศึกษาและตอบสนองตามความคาดหวังของผู้เรียน วิชาการจัดการธุรกิจภาพยนตร์ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความคาดหวังของผู้เรียนวิชาการจัดการธุรกิจภาพยนตร์ที่มีต่อ

การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบผสมผสาน และให้เป็นไปบนพื้นฐานการเรียนรู้ที่สามารถยกระดับการเรียนการสอนแบบผสมผสานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ความคาดหวังของผู้เรียนวิชาการจัดการธุรกิจภาพยนตร์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบผสมผสาน
2. เพื่อศึกษาแนวทางรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนด้านภาพยนตร์ในอนาคต
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะและทัศนคติของผู้เรียนภาพยนตร์ ต่อรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานในอนาคต

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการศึกษาทำให้สามารถนำไปพัฒนาหลักสูตร และปรับรูปแบบการเรียนการสอนด้านภาพยนตร์ ให้เป็นแบบผสมผสานได้
2. เป็นประโยชน์แก่ผู้สอนด้านภาพยนตร์ได้ใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจต่อการเรียนการสอนด้านภาพยนตร์ในรูปแบบผสมผสานให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหาการเรียน

4. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเรื่องคุณค่าและความสำคัญของธุรกิจภาพยนตร์

ปัจจุบันภาพยนตร์เป็นสื่อที่มีตลาดกว้างใหญ่ ภาพยนตร์เป็นศิลปะในการผลิต (รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม, 2546) ดังนั้น บุคลากรที่จะทำงานในสายธุรกิจภาพยนตร์จึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้หลายด้าน ทั้งด้านการผลิต อันได้แก่ เขียนบท กำกับภาพยนตร์ การแสดง ศิลปะการถ่ายทำ การใช้กล้อง เทคนิคในการผลิต การตัดต่อ การใช้เสียงในภาพยนตร์ อีกทั้งประกอบไปด้วยบุคลากรในฝ่ายการจัดการ ฝ่ายอำนวยการและฝ่ายสนับสนุน

ภาพยนตร์เป็นสื่อที่เข้าถึงคนทุกชนชั้น เป็นสื่อที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดข้อมูล เนื้อหาความรู้สึกลงและประสบการณ์ไปยังผู้รับสาร ด้วยลักษณะเฉพาะของภาษาและสัญลักษณ์อันเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ภาพยนตร์เล่าเรื่องด้วยภาพ มีการลำดับเรื่องราวที่สัมพันธ์ต่อเนื่อง หรือบางครั้งขัดแย้งกัน ภาษาของภาพยนตร์ไม่ต้องการคำแปล ผู้ชมสามารถยอมรับและเข้าใจได้ ทั้งยังมีภาษาของสีและแสงที่แสดงนัยยะแฝงต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีเสียงดนตรี ภาษาพูด รวมทั้งเสียงธรรมชาติ เพื่อส่งเสริมให้เกิดความหมายและอารมณ์ความรู้สึก ภาพยนตร์จึงมีลักษณะพิเศษซึ่งสามารถสื่อสารความหมายให้ผู้ชมสามารถเข้าใจได้ง่าย นอกจากนี้ภาพยนตร์ยังเป็นสื่อธุรกิจ เป็นกิจการพาณิชย์ที่ต้องมีการระดมทุนในการผลิต มีระบบการจัดจำหน่าย การตลาด การโฆษณาประชาสัมพันธ์รวมถึงการใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถหลายสาขาในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้บริโภค ดังนั้น เนื้อหาของภาพยนตร์ส่วนใหญ่จึงเน้นความบันเทิง และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างความแปลกใหม่ และสร้างความพึงพอใจต่อผู้ชม เพราะปัจจุบันภาพยนตร์ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตคนในสังคม และได้เข้ามาเป็นส่วนประกอบหนึ่งในการโน้มนำความคิดและทัศนคติของคนผ่านทางเรื่องราวและการแสดงออกของตัวละคร ภาพยนตร์ในปัจจุบันกำลังพัฒนาทั้งในส่วนของคุณภาพ และด้านการผลิต เพราะมีทั้งภาพยนตร์ที่ทำเพื่อตอบสนองสังคมในเชิงเสริมสร้าง

และทำเพื่อตอบสนองสังคมในเชิงความต้องการ จึงทำให้ภาพยนตร์มีความหลากหลายในด้านเนื้อหา สาร และ จุดประสงค์ของภาพยนตร์ ทำให้ภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องมีความอ่อนโยน รุนแรง ให้ข้อคิด หรือให้ความสนุกแตกต่างกันไป (ภาพยนตร์กับพัฒนาการเด็ก, 2552) จนทำให้วิชาชีพทางด้านงานภาพยนตร์ได้รับความสนใจอย่างยิ่งในกลุ่มคนรุ่นใหม่ เนื่องจากการพัฒนาเติบโตอย่างต่อเนื่องของอุตสาหกรรมภาพยนตร์ ตลอดจนความสำเร็จในผลงานภาพยนตร์ของผู้กำกับหลายรายเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้เกิดความต้องการในการมีส่วนร่วมกับทีมสร้างภาพยนตร์ และ ปัจจุบันมีการประชาสัมพันธ์โครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกิจกรรมทางด้านภาพยนตร์มากขึ้น อาทิ งานประกวด ภาพยนตร์และบทภาพยนตร์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยการเปิดโอกาสและสนับสนุนเยาวชนผู้ที่สนใจได้ แสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านศิลปะภาพยนตร์ และการเรียนรู้การทำงานจริงด้านภาพยนตร์ ปัจจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงกระแสตอบรับสถานะทางสังคม ที่เกื้อหนุนต่อการดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการจัดรูปแบบ การเรียนการสอนด้านภาพยนตร์ จึงมีความสำคัญในการวางแนวทางทางการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับความ คาดหวัง และความต้องการของผู้เรียน

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

ความคาดหวังเป็นลักษณะทางจิตวิทยา ซึ่งไม่ได้จำเพาะเจาะจงที่การกระทำอย่างเดียว แต่รวมไปถึง แรงจูงใจ ความเชื่อ ความรู้สึก ทศนคติ และค่านิยม ความคาดหวัง หมายถึง ความต้องการของความรู้สึก การคิด หรือการคาดการณ์ล่วงหน้าในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การคิดในสิ่งที่เป็นไปได้ ถึงระดับผลงานที่บุคคลกำหนด หรือคาดหวังว่าจะทำได้ เป็นผลมาจากประสบการณ์เดิมของบุคคลที่มีความต้องการบางอย่างจากบางคน และความต้องการให้ บางคนกระทำบางอย่างให้ตน และสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงอาจไม่ตรงกันเสมอไป (สฤณี เจริญกุล, 2543; วันเพ็ญ สวนสีดา, 2545; และ สุพัตรา จุณณะปิยะ, 2546) ทฤษฎีความคาดหวัง (Vroom, 1964 อ้างถึงใน เสนาะ ตีเยาว์, 2546) มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการตัดสินใจ (Decision Making Theory) ซึ่งพยายามอธิบายว่า บุคคล ตัดสินใจที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือไม่ขึ้นอยู่กับการประเมินผลลัพธ์ หากผลลัพธ์ (Outcome) ที่ได้ประเมินออกมา เป็นลบหรือไม่ต้องการ บุคคลก็จะหลีกเลี่ยงที่จะกระทำหรือเลือกสิ่งนั้น ๆ

สันติชัย คำสมาน (2534) กล่าวถึงทฤษฎีความคาดหวังว่า เป็นทฤษฎีที่ช่วยในการตัดสินใจของบุคคล แต่ละคนว่าจะเลือกกระทำหรือไม่กระทำในสิ่งที่คาดหวังไว้ โดยมีข้อพิจารณาเกี่ยวเนื่องกับความคาดหวัง 2 ประการ คือ

1. พิจารณาว่าเป้าหมายที่จะไปสู่สิ่งที่มีคุณค่ามากน้อยเพียงใด (Valence)
2. พิจารณาว่าสิ่งที่กระทำสามารถคาดหวังให้ไปถึงจุดหมายได้เพียงใด (Expectancy)

ความคาดหวังของบุคคลเป็นการตั้งขึ้นเพื่อการตอบสนองต่อความต้องการเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกันจนแทบจะ แยกไม่ออก เพราะเมื่อมนุษย์เกิดความต้องการแล้ว ความคาดหวังก็จะตามมา อย่างไรก็ตาม เมื่อเกิดความ ต้องการแล้ว บุคคลก็มักจะคาดหวังสูงขึ้นไปอีกตามลำดับ (เพชร หล้าลาภ, 2538)

ดังนั้น ความคาดหวังของบุคคลเกิดจากลักษณะความแตกต่างของแต่ละบุคคล โดยใช้มาตรฐานของตน เป็นเครื่องวัด ซึ่งระดับของความคาดหวังจะเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ที่แตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล

3. แนวคิดรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน (A conceptual framework for a model of Hybrid Instruction)

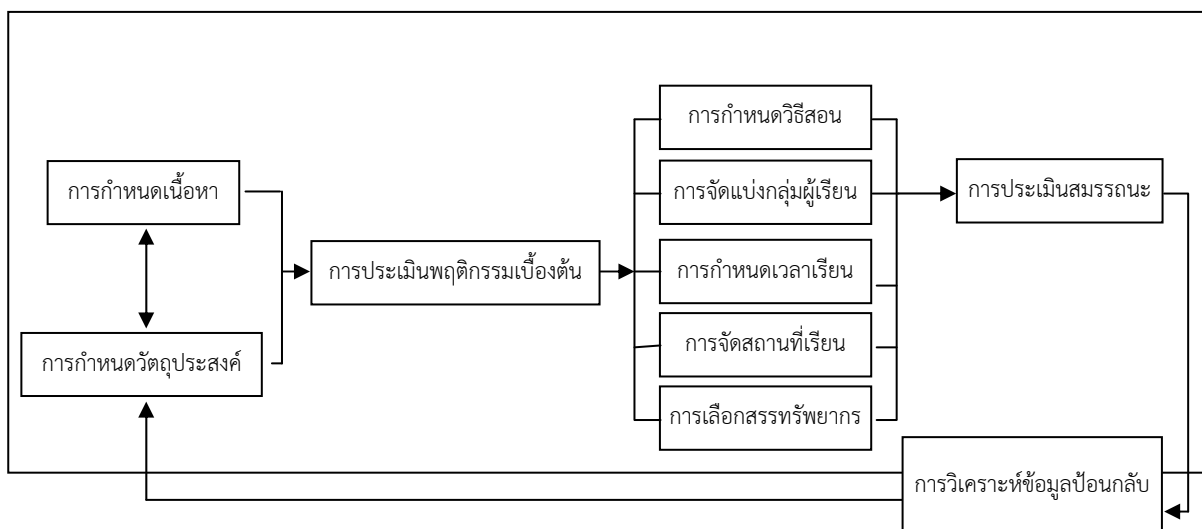
การเรียนรู้แบบผสมผสาน หมายถึง การผสมระหว่าง การเรียนแบบเผชิญหน้าในชั้นเรียนกับการเรียนการสอนออนไลน์เข้าด้วยกันโดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างเต็มตาม ศักยภาพ (Harriman, 2012)

การเรียนรู้แบบผสมผสาน เป็นกระบวนการเรียนรู้ ที่ผสมผสานรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ผสมผสานกับการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่ผู้เรียนผู้สอนไม่เผชิญหน้ากัน หรือการใช้แหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่หลากหลาย กระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมเกิดขึ้นจากยุทธวิธี การเรียนการสอนที่หลากหลายรูปแบบ เป้าหมายอยู่ที่การให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้เป็นสำคัญ

การสอนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบผสมผสานนั้น ผู้สอน สามารถใช้วิธีการสอน สองวิธีหรือมากกว่า ในการเรียนการสอน เช่น ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาบทเรียนผ่านเทคโนโลยีผนวกกับการสอนแบบเผชิญหน้า แต่หลังจากนั้น ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาบทความไว้บนเว็บไซต์ จากนั้นติดตามการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้อีเลิร์นนิ่ง ด้วยระบบแอลเอ็มเอส (Learning Management System) ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ หลังจากนั้นสรุปบทเรียน ด้วยการอภิปรายร่วมกับอาจารย์ผู้สอนในห้องเรียนเป็นการบูรณาการระหว่างการเรียนในชั้นเรียนและการเรียนแบบออนไลน์ สามารถช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนและใช้เวลาในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม (ทิตานา แชนณี, 2543)

Allen and Seaman (2005) ได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนแบบผสมผสานว่า มีสัดส่วนของเนื้อหาที่นำเสนอทางอินเทอร์เน็ตเป็นร้อยละ 30-79 และมีการนำเสนอเนื้อหาผ่านทางอินเทอร์เน็ต มีการใช้กระดานสนทนาออนไลน์ร่วมกับการเรียนการสอนในห้องเรียน ส่วนที่มีสัดส่วนของเนื้อหาที่นำเสนอทางอินเทอร์เน็ตน้อยกว่าร้อยละ 30 นั้น จัดเป็นการใช้เทคโนโลยีเว็บช่วยในการเรียนการสอน และยังคงเน้นการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นหลัก

ดังนั้น การเรียนการสอนแบบผสมผสานจึงมีความจำเป็นที่ผู้สอนต้องรู้จักเลือกใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธีอย่างผสมผสานกัน โดยต้องเลือกใช้ให้สอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ของผู้เรียนและเนื้อหาของวิชา บางครั้งอาจต้องเลือกใช้หลายวิธีอย่างผสมผสานกัน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ทำให้การเรียนการสอนสนุก น่าสนใจ และเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนให้ดีขึ้น (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2540, หน้า 134-139) ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1: ภาพรูปแบบการเรียนแบบผสมผสานที่เหมาะสมกับการพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียน
ที่มา: Gustafson and Branch (2002)

5. ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key-Informant) จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นผู้เรียนคณะนิเทศศาสตร์ ชั้นปี 3 ที่ได้ลงทะเบียนเรียนวิชาการจัดการธุรกิจภาพยนตร์ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 วิชาเอกภาพยนตร์ จำนวน 12 คน และวิชาโทภาพยนตร์ จำนวน 8 คน เนื่องจากเป็นกลุ่มผู้เรียนที่มีประสบการณ์ด้านการเรียนภาพยนตร์แตกต่างกัน และเพื่อให้เห็นประเด็นด้านความคาดหวัง ความต้องการของรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานที่หลากหลายด้านการเรียนภาพยนตร์ จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และใช้แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งมีประเด็นคำถามด้านความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนในรูปแบบผสมผสานในวิชาการจัดการธุรกิจภาพยนตร์ ประเด็นด้านความคาดหวังต่อการเรียนการสอนในรูปแบบผสมผสานก่อนเข้าเรียนและหลังเรียน และประเด็นด้านรูปแบบการเรียนที่เหมาะสมต่อการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจภาพยนตร์ และสามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนในอนาคตได้ ส่วนวิธีการเก็บข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์รายบุคคล และการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล โดยใช้ในการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) ระหว่างผู้ให้ข้อมูล

6. ผลการวิจัย

งานวิจัยนี้จำแนกผลการศึกษาดังออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานการณ์ทั่วไปของรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน

ความคิดเห็นของผู้เรียนภาพยนตร์ที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน มีทั้งเชิงบวกและเชิงลบ โดยผู้ให้ข้อมูล 1 คน สนทนาให้ข้อมูลได้ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ โดยผู้ให้ความคิดเห็นเชิงบวก จำนวน 20 คน เห็นว่ารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน เป็นการเรียนที่มีความหลากหลาย และมีความเป็นอิสระในการเรียนค่อนข้างสูง ทำให้ผู้เรียนได้พูดคุยกับผู้สอนมากขึ้น เพราะวิชานี้เป็นวิชาปฏิบัติด้านธุรกิจภาพยนตร์ที่ต้องใช้ความรู้ความเข้าใจทางด้านปฏิบัติ รวมทั้งการเข้าใจด้านการบริหารจัดการ และการสื่อสารด้านการตลาดของภาพยนตร์ ดังนั้น รูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน จึงมีความเหมาะสมที่นำมาใช้กับรูปแบบการเรียนการสอนด้านการจัดการธุรกิจภาพยนตร์ เพราะจากรูปแบบการเรียนทั้ง 4 รูปแบบนั้น ทำให้ตอบโจทย์ตามความต้องการของผู้เรียนได้ชัดเจนกว่า รูปแบบการเรียนแบบเดิม ที่เน้นการเรียนแบบบรรยายเป็นหลัก ส่วนการฝึกปฏิบัติก็ให้ผู้เรียนไปปฏิบัตินอกชั้นเรียน โดยไม่ได้มีการพูดคุยกันอย่างชัดเจนเหมือนกับการเรียนแบบกลุ่มย่อย (Tutorial) ที่ได้นำมาใช้ในการเรียนครั้งนี้ การเรียนแบบกลุ่มย่อยจึงมีความเหมาะสมค่อนข้างมากในการเรียนวิชานี้ ส่วนการเรียนแบบออนไลน์ ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนแบบใหม่ที่ไม่ค่อยนิยมใช้กันมากนัก สำหรับการเรียนด้านการจัดการธุรกิจภาพยนตร์แล้ว ผู้เรียนกลับมองว่าไม่เห็นด้วย และไม่ค่อยมีความสำคัญ การเรียนออนไลน์โดยใช้โปรแกรม WebEx ในวิชานี้จึงไม่เกิดขึ้น แต่เป็นการเรียนโดยการสื่อสารผ่านทาง ODC (Online Digital Content) และ LMS (Learning Management System) แทน เพราะนักศึกษาสามารถดาวน์โหลดข้อมูลแบบออนไลน์ได้เลย ซึ่งสามารถเข้าใจได้ง่ายกว่าการเรียนออนไลน์โดยใช้โปรแกรม WebEx ที่ต้องมีข้อจำกัดด้านสถานที่และเวลา

ส่วนความคิดเห็นเชิงลบ มีผู้ให้ความคิดเห็น จำนวน 9 คน โดยมีความคิดเห็นที่แตกต่างว่า ในสถานะแบบนี้การนำรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานค่อนข้างดี แต่มีข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนกับตารางเรียน และการเรียนที่ตารางเรียนชนกันก็เป็นปัญหาที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความกังวล ทำให้ไม่ได้รับความรู้ และความเข้าใจเนื้อหามากนัก อย่างไรก็ตาม เหตุผลสำคัญของการนำรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน

มาใช้ในวิชานี้ ยังคงต้องมีการวางแผนที่ชัดเจนด้านรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อความเหมาะสมของเนื้อหาในการเรียนการสอนด้านการจัดการธุรกิจภาพยนตร์และยกระดับคุณภาพการเรียนด้านภาพยนตร์ นำไปสู่การพัฒนาบุคลากรด้านภาพยนตร์ในอนาคต

ส่วนที่ 2 ความคาดหวังของผู้เรียน ต่อการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบผสมผสานที่นำมาใช้ในการเรียนวิชาด้านภาพยนตร์

ผู้ให้ข้อมูล มีความคาดหวังในรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานในสภาวะการปัจจุบันที่นำมาใช้นั้น เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ดีกว่ารูปแบบการเรียนแบบเดิม ๆ ที่เน้นการบรรยายเป็นสำคัญ การเรียนทั้ง 4 แบบ เป็นการเรียนรู้ที่ต้องหลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนเพิ่มมากขึ้น แต่บางรูปแบบของการเรียนยังคงต้องมีการปรับปรุงให้มีความเหมาะสมมากขึ้น จากความหลากหลายของรูปแบบการเรียน ผู้วิจัยสามารถแยกความคาดหวังของผู้เรียน ต่อการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบผสมผสานที่นำมาใช้ในการเรียนวิชาด้านภาพยนตร์ ได้ดังนี้

ตารางที่ 1: ตารางแสดงผู้ให้ข้อมูลตามระดับความคาดหวังต่อรูปแบบการเรียนแบบผสมผสาน

รูปแบบการเรียน	ผู้ให้ข้อมูลตามระดับความคาดหวังสูง	ผู้ให้ข้อมูลตามระดับความคาดหวังต่ำ
1. การเรียนแบบบรรยาย (Lecture)	มีผู้ให้ข้อมูล จำนวน 18 คน ที่มีความคาดหวังว่าการเรียนแบบบรรยาย จะเป็นการเรียนที่เหมาะสม และได้ความรู้เพิ่มเติม เพราะเป็นการเรียนที่ทุกคนคุ้นเคย และไม่ต้องปรับตัวกับรูปแบบการเรียนนี้มากนัก และนับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการเรียน	มีผู้ให้ข้อมูลเพียง 2 คน โดยผู้ให้ข้อมูลมีความคาดหวังว่า รูปแบบการเรียนแบบนี้ น่าจะเป็นรูปแบบเดิม ๆ เหมือนที่เคยเรียนมา แต่ควรเพิ่มเนื้อหาให้มีความกระชับ และชัดเจน เพราะระยะเวลาเรียนค่อนข้างน้อย ยากที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ลึกซึ้งในระยะเวลาสั้น แม้ว่าผู้เรียนจะคุ้นเคยกับรูปแบบการเรียนแบบนี้แล้ว
2. การเรียนแบบกลุ่มย่อย (Tutorial)	มีผู้ให้ข้อมูล จำนวน 20 คน มีความคาดหวังว่า การเรียนแบบนี้ เป็นการเรียนที่น่าจะดี เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใกล้ชิดกับผู้สอนมากขึ้น และเข้าใจในการบริหารจัดการธุรกิจภาพยนตร์อย่างลึกซึ้ง และผู้เรียนสามารถใช้ความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างเต็มศักยภาพต่องานที่ได้รับมอบหมาย ผ่านกระบวนการเรียนแบบกลุ่มย่อย ไม่ว่าจะเป็นการคิดบทภาพยนตร์ตามที่โจทย์กำหนด การฝึกปฏิบัติจริงและเข้าใจการบริหารจัดการอุตสาหกรรมภาพยนตร์อย่างชัดเจน	ไม่มีผู้ให้ข้อมูลตามระดับความคาดหวังต่ำ

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 1 (ต่อ): ตารางแสดงผู้ให้ข้อมูลตามระดับความคาดหวังต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน

รูปแบบการเรียนรู้	ผู้ให้ข้อมูลตามระดับความคาดหวังสูง	ผู้ให้ข้อมูลตามระดับความคาดหวังต่ำ
3. การเรียนแบบออนไลน์ (Online)	มีผู้ให้ข้อมูล จำนวน 5 คน มีความคาดหวังว่าการเรียนแบบนี้จะดีและเข้าใจได้ง่าย และควรนำมาใช้ในการเรียนแบบนี้ เนื่องจากในทัศนคติเดิม ผู้เรียนคิดว่า การเรียนแบบนี้เป็นเพียงการเรียน และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองผ่านระบบออนไลน์ ไม่น่าจะเป็นเรื่องยาก	มีผู้ให้ข้อมูล จำนวน 15 คน มีความเห็นว่า การเรียนแบบออนไลน์ เป็นดาบสองคมให้กับตัวผู้เรียนเอง เพราะรูปแบบการเรียนแบบนี้ขึ้นอยู่กับตัวผู้เรียนว่าสนใจ และเอาใจใส่ต่อการเรียนมากน้อยเพียงใด หากผู้เรียนไม่สนใจ ก็จะเป็นผลเสียต่อผู้เรียนเอง และผู้สอนไม่สามารถตรวจสอบได้ว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์จริงหรือไม่ ส่วนงานที่มอบหมายให้ทำก็ไม่สามารถวัดผลได้ดีเท่าที่ควร เพราะผู้เรียนสามารถลอกงานกันได้ และถ้าผู้เรียนมีความสนใจต่อวิชาเรียนค่อนข้างมาก ผลดีที่ตามมา คือ ความรู้ความเข้าใจของตัวผู้เรียนเอง ความคิดเห็นและความคาดหวังส่วนใหญ่จึงไม่เห็นด้วยต่อการนำรูปแบบการเรียนนี้มาใช้
4. การเรียนแบบมอบหมายงาน ให้ผู้เรียนไปศึกษาด้วยตนเอง (Assignment)	มีผู้ให้ข้อมูล จำนวน 8 คน มีความคาดหวังว่าการเรียนแบบนี้ ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกความรับผิดชอบ และได้ทำในสิ่งที่ตนเองต้องการ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้เรียนที่สนใจเรียน และผลการเรียนค่อนข้างดี และชอบที่จะทำงานโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ของตัวเอง	มีผู้ให้ข้อมูล จำนวน 12 คน มีความคาดหวังว่าการเรียนในรูปแบบนี้คงไม่ต่างอะไรมากนักกับการเรียนในรูปแบบออนไลน์ และเป็นรูปแบบการเรียนเดิมที่ผู้เรียนเข้าใจดีแล้ว แต่ความแตกต่างเป็นเพียงการศึกษาด้วยตนเองที่มาจาก การค้นคว้าหลาย ๆ วิธี เพื่อให้มาตอบโจทย์จากงานที่ได้รับมอบหมาย ส่วนผลลัพธ์ของการเรียนรูปแบบนี้ ผู้เรียนมีความคาดหวังว่า คงไม่ต่างจากรูปแบบการเรียนแบบออนไลน์มากนัก และปัจจัยหลักที่นำไปสู่ผลสำเร็จของการเรียน คือ ตัวผู้เรียนเอง

จากตารางที่ 1 ชี้ให้เห็นถึงความคาดหวังของผู้เรียนต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการเรียนแต่ละรูปแบบว่าผู้เรียนได้เรียนตามความต้องการ และความคาดหวังได้ ดังนี้

ตารางที่ 2: ตารางแสดงผลการเรียนรู้แต่ละรูปแบบตามความต้องการ และความคาดหวังของผู้เรียน

รูปแบบการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้แต่ละรูปแบบตามความต้องการ และความคาดหวังของผู้เรียน
1. การเรียนแบบบรรยาย (Lecture)	การเรียนรู้แบบนี้ใช้เวลาเรียน 4 สัปดาห์ หากเปรียบเทียบกับเทอมปกติแล้ว ค่อนข้างน้อย แต่ผู้สอนได้สอนและให้ข้อมูลอย่างครบถ้วนตามรูปแบบการสอนในเทอมปกติในทางกลับกัน เป็นผลดีที่ทำให้ผู้เรียนได้ความรู้อย่างครบถ้วน ด้วยระยะเวลาที่กระชับ และเนื้อหาที่ชัดเจน ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ด้านการบริหารจัดการอุตสาหกรรม ภาพยนตร์ ก่อนที่จะนำความรู้ไปปฏิบัติจริง และตอบสนองต่อความต้องการ และความคาดหวังของผู้เรียน
2. การเรียนแบบกลุ่มย่อย (Tutorial)	เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมมากในการเรียนด้านการบริหารจัดการธุรกิจภาพยนตร์ ตรงตามความต้องการ และความคาดหวังของผู้เรียนที่ชัดเจน เพราะการเรียนวิชานี้ เป็น การเรียนที่ค่อนข้างอิสระ เพราะมีการปฏิบัติด้านการถ่ายทำภาพยนตร์ ทำให้ผู้เรียนมี เวลาในการคิดบทภาพยนตร์ และการวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์ ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าได้ใกล้ชิดกับผู้สอนมากขึ้น สามารถแลกเปลี่ยนทัศนคติระหว่างผู้เรียนและผู้สอนได้ ทำ ให้งานออกมาค่อนข้างสมบูรณ์
3. การเรียนแบบออนไลน์ (Online)	เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ไม่เป็นไปตามความคาดหวังของผู้เรียนมากนัก เพราะการเรียน แบบนี้ทำให้ผู้เรียนรู้สึกน่าเบื่อ และไม่มีควมรับผิดชอบต่อตนเองในการศึกษาผ่านระบบ ออนไลน์ทำให้การเรียนแบบนี้ไม่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้
4. การเรียนแบบมอบหมาย งานให้ผู้เรียนไปศึกษา ด้วยตนเอง (Assignment)	เป็นรูปแบบการเรียนรู้ใช้ในการเรียนการสอนมานานแล้ว แต่การเรียนแบบนี้ เป็นไปตาม ความรับผิดชอบของผู้เรียนแต่ละคน ใครสนใจมากก็จะได้ความรู้มาก ทำให้เกิดความ แตกต่างด้านความรู้ของผู้เรียนที่มีพื้นฐานและความสนใจต่างกัน และผลสุดท้ายไม่ สามารถวัดได้ว่า เป็นผลงานของใคร แต่โดยรวมแล้วการนำรูปแบบการเรียนแบบนี้มาใช้ ก็ยังเป็นที่ต้องการของผู้เรียนบางกลุ่ม แต่จะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับพื้นฐานของผู้เรียนที่ ต่างกัน

ส่วนที่ 3 การนำแนวทางรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน มาใช้ในการเรียนการสอนด้าน ภาพยนตร์ในอนาคต

ในประเด็นนี้ ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความถนัด และความสนใจของผู้เรียนเป็น แนวทางในการตัดสินใจว่าควรนำรูปแบบการเรียนแบบใดมาใช้ในการเรียนการสอนแบบผสมผสาน เพื่อให้เกิด ประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด โดยผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นว่า รูปแบบการเรียนที่นำมาใช้ทั้ง 4 รูปแบบ ค่อนข้าง ชัดเจนในแต่ละรูปแบบ ในทางกลับกันนั้น แต่ละรูปแบบไม่สามารถตอบสนองต่อผู้เรียนที่ชัดเจนได้เท่าเทียมกัน เนื่องจากผู้เรียนไม่เข้าใจต่อรูปแบบการเรียนและความต้องการของผู้เรียน บางครั้งเหมือนกับการยึดเหี้ยมว่าต้องทำ แบบนี้ ดังนั้น หากนำรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานไปใช้ในอนาคตนั้น ควรต้องสอบถามความต้องการ ของผู้เรียนที่ชัดเจนต่อรูปแบบการเรียนในแต่ละแบบ ดังนั้น ผู้วิจัยสามารถแยกรูปแบบการเรียนเพื่อนำไปเป็น แนวทางในการเรียนแบบผสมผสานได้ ดังนี้

รูปแบบการเรียนที่สามารถนำไปใช้ในอนาคตได้	ผู้ให้ข้อมูลเห็นสมควรต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนในแต่ละประเภท	ผู้ให้ข้อมูลเห็นไม่สมควรต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนในแต่ละประเภท
1. การเรียนแบบบรรยาย (Lecture)	ผู้ให้ข้อมูลเห็นสมควร จำนวน 20 คน โดยเห็นว่าควรนำรูปแบบนี้ไปใช้ในการเรียนการสอนในอนาคต เพราะเป็นรูปแบบการเรียนที่ดี และผู้เรียนคุ้นเคยกับรูปแบบการเรียนแบบนี้อยู่แล้ว แต่ควรเพิ่มเนื้อหาให้มากกว่านี้ เพราะการเรียนในครั้งนี้มีรูปแบบการเรียนแบบบรรยายน้อยเกินไป บางครั้งเนื้อหามากเกินไป และเวลาในการเรียนแต่ละครั้งก็นานเกินไปเช่นกัน ดังนั้นแล้ว ควรเพิ่มช่วงเวลาจำนวนครั้งของการเรียนให้มากขึ้น และลดเวลาเรียนในแต่ละครั้งให้น้อยลง เพื่อผู้เรียนได้ปรับตัว และเข้าใจในเนื้อหาเพิ่มมากขึ้น	ไม่มีผู้ให้ข้อมูลเห็นไม่สมควรต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบบรรยาย (Lecture)
2. การเรียนแบบกลุ่มย่อย (Tutorial)	ผู้ให้ข้อมูลเห็นสมควร จำนวน 20 คน มีความเห็นว่า เป็นรูปแบบการเรียนที่ผู้เรียนให้ความสนใจมาก และควรนำไปใช้ในการเรียนในอนาคต เพราะการเรียนรูปแบบนี้ ทำให้ผู้เรียนรู้สึกมีความเป็นอิสระในการเรียน ทำให้ไม่เบื่อต่อการเรียน และทำให้ผู้เรียนสนใจต่อการเรียนเพิ่มมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนได้ใกล้ชิดผู้สอนมากขึ้น กล้าแสดงออกในการถาม และใช้ความคิดสร้างสรรค์ของตัวเอง ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้รูปแบบนี้เป็นรูปแบบการเรียนแบบใหม่ ที่ผู้เรียนต้องการ และค่อนข้างเหมาะสมต่อการเรียนวิชาการด้านการจัดการธุรกิจภาพยนตร์ เพราะเป็นเหมือนการจำลองสถานการณ์จริงในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ ที่ต้องมีการพูดคุยปรึกษากัน ในการจัดการภาพยนตร์ และกระบวนการผลิต ตลอดจนการวางแผนทางการตลาดของภาพยนตร์ สู่การฉายภาพยนตร์ ดังนั้นแล้ว รูปแบบการเรียนแบบนี้จึงมีความเหมาะสมที่สุดต่อการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจภาพยนตร์ และควรนำมาใช้ในการเรียนการสอนด้านภาพยนตร์ในอนาคตตามความคาดหวังของผู้เรียน	ไม่มีผู้ให้ข้อมูลเห็นไม่สมควรต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบกลุ่มย่อย (Tutorial)

(ตารางมีต่อ)

รูปแบบการเรียนที่สามารถนำไปใช้ในอนาคตได้	ผู้ให้ข้อมูลเห็นสมควรต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนในแต่ละประเภท	ผู้ให้ข้อมูลเห็นไม่สมควรต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนในแต่ละประเภท
3. การเรียนแบบออนไลน์ (Online)	ไม่มีผู้ให้ข้อมูลเห็นสมควรต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์ (Online)	ผู้ให้ข้อมูลเห็นไม่สมควร จำนวน 20 คน เป็นรูปแบบการเรียนแบบนี้ เป็นการเรียนที่ผู้เรียนไม่ให้ความสนใจมากนัก เพราะคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัว และไม่มีเวลาจำเป็นมากนักต่อการเรียนวิชานี้ และการเรียนแบบนี้ ไม่สามารถวัดผลได้โดยตรงว่าผู้เรียนเป็นอย่างไร มีความสนใจและกระตือรือร้นต่อการเรียนแบบนี้หรือไม่ เพราะการเรียนแบบนี้สามารถลอกงานจากผู้อื่นได้ และต้องทำความเข้าใจกับตัวเองต่องานที่ได้รับมอบหมายผ่านการเรียนแบบออนไลน์ ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถที่จะเข้าใจได้อย่างชัดเจนต่องานที่มอบหมาย ทำให้เกิดความเข้าใจผิดส่งผลกระทบต่อ การส่งงานล่าช้า ทำให้มีผลกระทบต่อ ประเมินผล ดังนั้น การเรียนแบบนี้จึงไม่ควรนำมาใช้ในการเรียนวิชานี้ หรือหากจะนำมาใช้ ก็ควรนำมาใช้เพียงส่วนหนึ่งของรูปแบบการเรียนที่สอดแทรกเข้าไปในการเรียนรูปแบบอื่นๆ แทน และที่สำคัญกว่านั้นผู้ให้ข้อมูลมีทัศนคติดีกว่า การเรียนแบบนี้เป็นการเรียนที่ผู้เรียนต้องสนใจ และทำความเข้าใจด้วยตนเอง จึงทำให้ระดับความสนใจในการเรียนลดน้อยลงจนไม่อยากจะเรียนในที่สุด
4. การเรียนแบบมอบหมายงานให้ผู้เรียนไปศึกษาด้วยตนเอง (Assignment)	ผู้ให้ข้อมูลเห็นสมควร จำนวน 14 คน ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นว่า เป็นการเรียนที่ต้องมีต่อไปในอนาคต เพราะรูปแบบการเรียนแบบนี้ เป็นรูปแบบการเรียนที่ใช้เรียนกันอยู่แล้ว โดยการสอดแทรกเข้าไปกับการเรียนแบบบรรยาย ดังนั้น ผู้เรียนจึงไม่ต้องทำความเข้าใจมาก แต่เมื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนแบบผสมผสานในอนาคต ก็ต้องทำให้รูปแบบการเรียนแบบนี้มีความชัดเจนมากขึ้น	ผู้ให้ข้อมูลเห็นไม่สมควร จำนวน 6 คน โดยผู้ให้ข้อมูลกลับมองว่าการเรียนแบบนี้ ทำให้ผู้ที่เรียนตีค่อนข้างได้เปรียบ เพราะเป็นการศึกษาด้วยตนเอง ดังนั้นแล้วผู้ที่เรียนดีก็จะสามารถทำงานที่มอบหมายได้ดีกว่า เพราะพื้นฐานการเรียนและความสนใจต่างกันเป็นประเด็นสำคัญ ส่วนผู้ที่เรียนอ่อนก็ยังไม่สนใจในการเรียนแบบนี้

(ตารางมีต่อ)

รูปแบบการเรียนที่สามารถนำไปใช้ในอนาคตได้	ผู้ให้ข้อมูลเห็นสมควรต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนในแต่ละประเภท	ผู้ให้ข้อมูลเห็นไม่สมควรต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนในแต่ละประเภท
	ผู้เรียนเองจะได้เข้าใจในงานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งจริงๆ แล้ว ผู้ให้ข้อมูลมองในทัศนะเดียวกันว่า รูปแบบการเรียนแบบนี้ เป็นการเรียนที่คล้ายกับการเรียนแบบออนไลน์ ต่างกันเพียงการเรียนแบบนี้ ผู้เรียนได้รับคำสั่งที่ชัดเจนจากผู้สอน และทำให้เข้าใจประเด็นที่ศึกษาค่อนข้างชัดเจนกว่าการเรียนแบบออนไลน์	เพิ่มมากขึ้น เพราะไม่สามารถที่จะหาข้อมูลหรือศึกษาเพิ่มเติมได้ดีเท่ากับนักเรียนที่เรียนได้ดีกว่า ดังนั้นแล้ว การตีชิ้นรูปแบบการเรียนแบบนี้ในอนาคต ควรเน้นการเรียนและการมอบหมายงานเป็นกลุ่มมากขึ้น เพื่อผลลัพธ์ที่ดี และบรรลุเป้าหมายของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มที่แตกต่างกัน

จากรูปแบบการเรียนดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนที่นำมาใช้ในการเรียนแบบผสมผสานนี้ เป็นรูปแบบที่ค่อนข้างมีความเป็นไปได้ต่อรูปแบบการเรียนในอนาคต แต่ทุก ๆ รูปแบบการเรียนนั้นขึ้นอยู่กับกรอบของแผนการสอนที่จะนำรูปแบบการสอนแบบผสมผสานมาใช้อย่างเหมาะสม

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ และทัศนะของผู้เรียนภาพยนตร์ ต่อรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานในอนาคต

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูล ซึ่งเป็นผู้เรียนวิชาการจัดการธุรกิจภาพยนตร์ พบว่า รูปแบบการเรียนแบบผสมผสานที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนนั้นมีความเหมาะสมมากน้อยต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านผู้เรียน เวลา และสถานที่ เป็นเหตุผลสำคัญ ดังนั้นแล้ว รูปแบบการเรียนแบบผสมผสานที่นำมาใช้ในการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจภาพยนตร์ในอนาคตควรมีทั้ง 4 รูปแบบ แต่ความคาดหวังของผู้เรียน เห็นว่าควรเพิ่มวิธีการเรียนให้มีความหลากหลายมากกว่านี้ เพื่อให้สอดคล้องกับรายวิชา และเพื่อประสิทธิผลของตัวผู้เรียน ในฐานะที่จะก้าวเป็นบุคลากรผู้ผลิตภาพยนตร์บนพื้นฐานที่สามารถยกระดับการสร้างผลงานภาพยนตร์ไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนี้

1. ควรมีการเชิญบุคลากรด้านภาพยนตร์หรือผู้เชี่ยวชาญด้านภาพยนตร์ เพื่อให้ความรู้ แนวคิดในการทำงานด้านภาพยนตร์ที่หลากหลาย
2. ควรมีการไปศึกษาดูงานด้านการผลิตภาพยนตร์ และออกไปศึกษาดูงานการผลิตภาพยนตร์ในสถานที่จริง เพื่อให้เข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์และการบริหารจัดการอย่างแท้จริง
3. ควรนำผลงานของผู้เรียน ที่ได้มีการผลิตภาพยนตร์ มาจัดเป็นเทศกาลภาพยนตร์ แล้วนำผลงานภาพยนตร์มาตัดสิน และมอบรางวัล เพื่อเป็นการแสดงผลงาน แสดงศักยภาพของผู้เรียน พร้อมทั้งการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และมุมมองอย่างสร้างสรรค์ในการผลิตภาพยนตร์อย่างเป็นรูปธรรม และเป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความรู้ลึกเหมือนได้มีส่วนในการผลิตจริง ๆ นอกเหนือจากทฤษฎีพื้นฐานในการสร้างภาพยนตร์ ซึ่งเป็นผลดีต่อผู้เรียนมากกว่าเป็นเพียงการส่งงานในชั้นเรียน นอกจากนี้ ยังเป็นการส่งเสริม สนับสนุนกลุ่มคนทำภาพยนตร์อิสระ ให้มีความชำนาญ และเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ และลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอน

7. อภิปรายผล

เนื่องจากการศึกษานี้เป็นการศึกษาความคาดหวังของผู้เรียนวิชาการจัดการธุรกิจภาพยนตร์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบผสมผสาน ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงเป็นการนำความคิดของผู้เรียนที่แตกต่างกัน เพื่อชี้ให้เห็นถึงความคาดหวังที่แท้จริง เหมาะสำหรับการเป็นแนวทางต่อการพัฒนาหลักสูตร และปรับรูปแบบการเรียนการสอนด้านภาพยนตร์ให้เป็นแบบผสมผสานที่สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหาการเรียน สามารถอภิปรายได้ดังนี้

ความคาดหวังของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบผสมผสานที่นำมาใช้ในการเรียนวิชาด้านภาพยนตร์

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง ซึ่งกล่าวว่า แต่ละบุคคลจะเลือกกระทำหรือไม่กระทำในสิ่งที่คาดหวังไว้ ขึ้นกับลักษณะความแตกต่างของแต่ละบุคคล โดยใช้มาตรฐานของตนเองเป็นเครื่องวัด ซึ่งระดับของความคาดหวังจะเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ที่ต่างกันไปตามแต่ละบุคคล ดังนั้น ผู้เรียนต่างมีความคาดหวังและสนใจเรียนวิชาการจัดการธุรกิจภาพยนตร์ ที่เหมือนกันและแตกต่างกัน โดยผู้เรียนส่วนใหญ่สนใจรูปแบบการเรียนแบบกลุ่มย่อย (Tutorial) ค่อนข้างมาก และสนใจรูปแบบการเรียนแบบออนไลน์น้อย ส่วนรูปแบบการเรียนแบบบรรยาย (Lecture) และรูปแบบการเรียนแบบมอบหมายงานให้ผู้เรียนไปศึกษาด้วยตนเอง (Assignment) พบว่า ผู้เรียนมีความคาดหวังสอดคล้องกัน กล่าวคือ ให้เหตุผลว่า รูปแบบการเรียนแบบผสมผสาน แม้ว่าจะมีรูปแบบการเรียนหลากหลายแบบ แต่การเรียนแบบบรรยาย และการศึกษาด้วยตนเองก็ต้องมีในทุกรูปแบบการเรียนในปัจจุบัน เพราะเป็นรูปแบบการเรียนเดิมที่มีการคุ้นเคยอยู่แล้ว และมีความเหมาะสมต่อรูปแบบการศึกษาของผู้เรียนเป็นประเด็นสำคัญ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องคุณค่าและความสำคัญของธุรกิจภาพยนตร์ที่มีการพัฒนาทั้งในส่วนของคุณภาพ และด้านการผลิต เพราะภาพยนตร์มีคุณค่าในตัวเอง ทำให้มีการพัฒนาด้านการสอนภาพยนตร์ตามความคาดหวังของผู้เรียนมากขึ้น สถาบันการศึกษาจึงเล็งเห็นถึงคุณค่าและความสำคัญของธุรกิจภาพยนตร์ จนทำให้มีหน่วยงาน พื้นที่ สำหรับแสดงภาพยนตร์มากขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ จำริญลักษณ์ ณะวังน้อย (2541) ที่ได้ศึกษาเรื่องธุรกิจภาพยนตร์ไทย เพื่อรวบรวมปัญหาการทำงานและความต้องการของผู้ประกอบธุรกิจภาพยนตร์ไทย และชี้ให้เห็นสภาพการดำเนินธุรกิจภาพยนตร์ไทยที่เป็นอยู่และผลกระทบต่อการพัฒนาภาพยนตร์ไทย โดยให้ข้อเสนอแนะว่า ควรมีการส่งเสริมคุณภาพของภาพยนตร์ไทย โดยให้ผู้เรียนด้านธุรกิจภาพยนตร์ มีโอกาสได้เข้าร่วมทำงานผลิตภาพยนตร์กับคณะผู้สร้างภาพยนตร์ หรือศึกษาอบรมด้านภาพยนตร์เพิ่มเติม ส่วนรัฐบาลควรส่งเสริมและสนับสนุนให้เข้าร่วมทำงานกับผู้สร้างภาพยนตร์เช่นกัน เพื่อเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนในการพัฒนาและสร้างสรรค์งานภาพยนตร์ที่ดี และสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบผสมผสาน

แนวคิดรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน

จากแนวคิดนี้ จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอนต้องมีความหลากหลาย และขึ้นอยู่กับกรอบแบบแผนการสอน โดยการนำมาใช้ในการเรียนการสอนแบบผสมผสานอย่างเหมาะสม ทั้งในส่วนของเนื้อหา ผู้สอน ผู้เรียน เวลา และสถานที่ ดังนั้น การนำรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานมาใช้ในการเรียนด้านการจัดการธุรกิจภาพยนตร์จึงสอดคล้องกับแนวคิดรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน โดยการนำลักษณะรูปแบบการเรียนแบบผสมผสานที่เหมาะสมกับการพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียน ของ Gustafon และ Branch มาใช้ตามความคาดหวังของผู้เรียน ซึ่งต้องคำนึงถึงผู้เรียน เนื้อหาในการสอน วัตถุประสงค์ของการสอน

พฤติกรรมเบื้องต้นของผู้เรียน รวมถึงการกำหนดวิธีการสอน การกำหนดเวลาเรียน การประเมินสมรรถนะ การเลือกสรรทรัพยากรมาใช้ในการสอน และการจัดสถานที่เรียน ซึ่งทุกองค์ประกอบนั้นต้องมีความเหมาะสม และตรงกับ ความคาดหวังและความต้องการของผู้เรียน จึงจะทำให้รูปแบบการเรียนแบบผสมผสานบรรลุผลตามลักษณะ รูปแบบการพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียน ของ Gustafon และ Branch

8. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนด้านการจัดการธุรกิจภาพยนตร์ ต้องมีความหลากหลาย และขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญหลายด้าน ทั้งด้านผู้เรียน ผู้สอน เนื้อหาการเรียน เวลา และ สถานที่ ซึ่งทุกประเด็นต้องมีความเหมาะสมและเป็นไปตามความต้องการและความคาดหวังของผู้เรียนด้าน ภาพยนตร์ เพื่อที่จะส่งเสริม และพัฒนาให้ผู้เรียนกลายเป็นนักจัดการ และเป็นนักผลิตภาพยนตร์ในระดับที่ ยกคุณภาพมาตรฐานภาพยนตร์ไทยต่อไป

ส่วนการวิจัยครั้งต่อไป การจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน ผู้สอนต้องสำรวจความคาดหวังและความ ต้องการของผู้เรียนก่อนเริ่มสอน เพื่อให้ได้ข้อมูลมาจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ตามความคาดหวัง ความต้องการของผู้เรียน และผู้สอนอาจปรับปรุงรูปแบบการเรียนแบบออนไลน์ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สนใจ โดยการเพิ่มสื่อการสอนประเภทภาพยนตร์ที่แสดงคุณภาพด้านการถ่ายทำภาพยนตร์ ให้นักศึกษาได้สนใจรูปแบบ การเรียนแบบออนไลน์เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมด้านการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานใน รายวิชาอื่น ๆ ด้านภาพยนตร์ ที่มีรูปแบบเนื้อหาการเรียนการสอนแตกต่างกัน เช่น การศึกษาประวัติศาสตร์ ภาพยนตร์ การวิเคราะห์วิจารณ์ภาพยนตร์ ซึ่งมีรูปแบบเนื้อหาต่างกัน เพื่อทราบถึงแนวทางและวิธีการเรียนการสอน แบบผสมผสานที่เหมาะสม ทั้งรูปแบบการเรียน และความคาดหวังที่แท้จริงของผู้เรียน

9. กิตติกรรมประกาศ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยในชั้นเรียนวิชา ทย.308 การจัดการธุรกิจภาพยนตร์ ซึ่งผู้เขียน ขอขอบคุณ อาจารย์สุวรรณา มาศ เหล็กงาม ที่คอยให้คำปรึกษา และให้คำแนะนำ ตลอดจนผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคน ที่ได้มีส่วนช่วยให้งานวิจัยดังกล่าวสำเร็จลงได้ด้วยดี

10. เอกสารอ้างอิง

ฐิตยา เนตรวงษ์ และบุญญลักษณ์ ตำนานจิตร. (2554). *การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนร่วมกันแบบ ผสมผสานและใช้โครงงานเป็นฐานที่ส่งผลต่อการสร้างความรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ*. [งานวิจัย] คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ สอนดุสิต.

ทิศนา ขมณี. (2543). *14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ*. กรุงเทพมหานคร: เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น จำกัด.

เพชรี หลาภ. (2538). *ความคาดหวังของผู้บังคับบัญชาาระดับกลางที่มีบทบาทต่อการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชา ระดับล่างในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.

- รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม. (2546). *ทัศนคติเกี่ยวกับการสร้างภาพยนตร์ไทยของผู้ชมภาพยนตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร*. [งานวิจัย] คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิรงรอง พานิช, ปิยะดา พิชิตกุลลาชัย และพัทริก เทพอารักษ์. (2552, 9 กันยายน). ภาพยนตร์กับพัฒนาการเด็ก. สืบค้นวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2555, จาก <http://gotoknow.org/blog/nicfd08-forum/295990>
- สันติชัย คำสมาน. (2534). *ความคาดหวังของศึกษาธิการอำเภอกับผู้ประสานงานการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอเกี่ยวกับการบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุนีย์ เจริญกุล. (2543). *ความคาดหวังของประชาชนต่อการดำเนินงานของโรงพยาบาลศูนย์สระบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสนาะ ตีเยาว์. (2546). *การบริหารกลยุทธ์*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2540). *หลักการสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- Allen, I.E. and Seaman, J. (2005). *Growing by Degrees: Online education in the United States 2005*. Wellesley, MA: Sloan Consortium.
- Bersin, J. (2004). *The Blended Learning Book: Best practices, proven methodologies, and lessons learned*. CA: Pfeiffer.
- Gustafson, K.L. and Branch, R.M. (2002). *Survey of Instructional Development Models*. (4th Ed.). [Online] Retrieved from http://ocw.metu.edu.tr/file.php/118/week7/gustafsun_id-models-ED411780.pdf
- Harriman, G. (2004). What is Blended Learning? [Online] Retrieved from http://www.grayharriman.com/blended_learning.htm